

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

№ 5 (407) ROK XXIX 1 X 2023

PAŹDZIERNIK

gazetka dla wszystkich parafian

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce - 13⁰⁰

w Domu Pomocy Społecznej:

10³⁰,

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek

9⁰⁰ - 10⁰⁰ oraz 17⁰⁰ - 18⁰⁰

sobota 9⁰⁰ - 10⁰⁰

telefon: 56 610-22-41

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

w dni powszednie:

godz. 6⁴⁵-7⁰⁰, 8⁰⁰-8³⁰, 17³⁰-18⁰⁰

w niedziele:

podczas Mszy Świętych

KONTAKT:

telefon parafialny: 56 610 22 40

e-mail: womisz@wp.pl

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

e-mail: womisz@wp.pl

księża wikariusze:

ks. Bartłomiej Surdykowski: e-mail:

b.surdykowski1989@gmail.com

ks. Tomasz Recki:

e-mail: tomekrecki@gmail.com

rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski

e-mail: mariusz.wojnowski@wp.pl

Drodzy Parafianie

Za nami okres wakacji, bardzo szybko minął także miesiąc wrzesień. Wracamy do naszej gazetki Nauczyciel Ewangelii, aby w niej prezentować aktualne wydarzenia naszego parafialnego życia. Na kolejnym spotkaniu Rady Duszpasterskiej, z której relację drukujemy w naszym piśmie, podsumowaliśmy ostatnie pół roku działalności naszej parafii, przede wszystkim skupiając się na ostatnich miesiącach.

Okres wakacji, mimo iż to zwykle czas duszpasterskiego zastoju, był też niezwykle bogaty. Udało się zorganizować piękny wakacyjny wyjazd dla naszej scholii i ministrantów. To m. in. dzięki wielkiej pasji Pauliny Pawlak, dyrygentki naszej scholi. Miesiąc sierpień to czas pieszych pielgrzymek na Jasną Górę. Cieszę się, że kierownictwo całej toruńskiej pielgrzymki pieszej jest w ręku ks. Bartłomieja Surdykowskiego. Jako parafianie znów stanęliśmy na wysokości zadania pomagając pielgrzymom. Najpierw 3 sierpnia w godzinach popołudniowych podjęliśmy poczęstunkiem Pielgrzymkę Kaszubską z Helu. Nakarmiliśmy ponad 100 osób dzięki życzliwości naszych Parafian. „Resztę” poczęstunku pątnicy zabrali na trasę. Tego samego dnia nasi Parafianie ugościli około 120 pielgrzymów dając noclegi i wyżywienie, a często także i dowóz następnego dnia do Katedry. W plebanii gościliśmy 8 księży. Kolejny moment posługi pielgrzymom to poczęstunek „w drodze”, który od lat przygotowujemy dla toruńskiej grupy Białej. Na trasę 5 dnia pielgrzymki zawozimy pakiety pielgrzymkowe /w tym roku ok. 80/, które od wczesnych godzin rannych w plebanii przygotowują nasze Parafianki, to taki przykład niekrzyżowanej, czynnej miłości bliźniego. Wszystkim Parafianom za to dziękuję, bo miło jest słyszeć w różnych miejscach echa tych działań.

Na początku września, dzięki inicjatywie Haliny Kowalskiej nasza schola i ministranci mogli pojechać na wyjazd integracyjny do Żnina, Biskupina i Wenecji. Było to piękne rozpoczęcie nowego roku duszpasterskiego. Wyjazd w większości finansował Urząd Marszałkowski.

W wrześniu odbyła się także niezwykła pielgrzymka Camino de Santiago szlakiem Portugalskim Espiritual. Razem ze mną wybrało się na nią 19 naszych Parafian. Najmłodszy uczestnik miał 15 lat a najstarsza uczestniczka 72 lata. Trasa była niezwykle piękna i urozmaicona, była wędrowka brzegiem oceanu, ale i spore podejścia górskie. Był czas na modlitwę, duchowe refleksje i wieczorne spotkania przy hiszpańskim winie szczepu alvarinio. Wszyscy szczęśliwie dotarli do celu mimo, iż chwilami wcale nie było łatwo.

Po tych wydarzeniach z radością wracamy do całorocznej duszpasterskiej pracy. Cieszymy się, że nasze wspólnoty dalej aktywnie działają. Regularnie spotykają się na ćwiczeniach śpiewu: nasza schola, zespół uwielbieniowy i chór parafialny w tym roku pod kierunkiem naszego organisty Sylwestra Gentkowskiego. Aktywnie spotykają się osoby w naszym Klubie Seniora i podejmują nowe inicjatywy. Dużym wydarzeniem w październiku będą także Warsztaty Muzyczne. Nowością będzie także parafialny kalendarz ze świętymi, których relikwie znajdują się w naszym kościele.

Również w najbliższych tygodniach czekają nas nowe inwestycje, konieczne remonty sal duszpasterskich, naprawa granitowej elewacji przy wejściu do kościoła, prace projektowe na cmentarzu. Jesienią powinniśmy także otrzymać jedną pokazową stację drogi krzyżowej, która ma zostać ustawiona w lesie na Barbarce.

Rozpoczynając nowy rok duszpasterskiej pracy liczę na dalszy aktywny udział naszych Parafian we wszystkich podejmowanych działaniach, o których będziemy regularnie informować.

Ks. prob. Wojciech Miszewski

ODMAWIAJCIE CODZIENNIE RÓŻANIEC, ABY UPROSIĆ POKÓJ DLA ŚWIATA.

Tymi słowami Matka Boża w Fatimie prosiła o modlitwę różańcową. W sposób szczególny Kościół odpowiada na to wezwanie w miesiącu październiku. Jakże aktualne są to słowa dzisiaj, chociaż wypowiedziane w 1917 r.

Zwyczaj odmawiania różańca zrodził się w XIII wieku. Według starych przekazów Matka Najświętsza objawiła się św. Dominikowi (1221) i nauczyła go sposobu odmawiania różańca, nakazując jednocześnie, aby rozpropagował tą modlitwę. Do rozpowszechnienia tej modlitwy przyczyniły się zakony: Dominikanów, Franciszkanów i Jezuitów .

W XVI wieku Turcy zagrozili chrześcijańskiej kulturze Europy. Papież Pius V widział ogromne zagrożenie i przygotowywał wielką koalicję antyturecką. Niestety był to czas, gdy rozwijała się reformacja i sam papież nie miał już wielkiego posłuchu wśród wielkich tego świata. Jedynie Wenecja i Hiszpania odpowiedziały na to wezwanie. Przez cały czas trwania działań wojennych trwała nieustanna modlitwa. Pius V nakazał wszystkim bractwom różańcowym i wiernym specjalne nabożeństwa różańcowe, posty i procesje, w których w Rzymie osobiście brał udział. Do decydującego starcia doszło 7 października 1571 roku pod Lepanto w Zatoce Korynckiej. Mimo przewagi liczebnej Turków, bitwa zakończyła się głośnym zwycięstwem wojsk chrześcijańskich. Pobożny papież wierzył, że było to zwycięstwo Matki Bożej, dlatego ustanowił święto Matki Bożej Zwycięskiej, później rozpowszechnione w Kościele jako święto Matki Bożej Różańcowej. Na pamiątkę wielkiej wiktorii pod Lepanto, październik stał się miesiącem różańca świętego.

Dziś świat, w tym też i Polska, znajdują się w podobnej sytuacji jak wiele narodów przed wiekami. Wprawdzie dziś Europie i też Polsce już nie zagraża ani faszyzm ani bolszewizm, ale chrześcijańskiej Europie zagraża nowe niebezpieczeństwo laicyzacja.

Należy się zastanowić, czy groźniejsze dla zagłady narodów, od wojen i walk terrorystycznych, nie jest odejście od wiary w Boga, zastąpienie jej wiarą w pieniądź; czy groźniejszym nie jest zamierzona demoralizacja ludzkości i zniszczenie w człowieku poczucia miłości do drugiego człowieka, miłosierdzia względem ubogiego czy chorego; czy groźniejszym nie jest degeneracja chrześcijańskich wartości rodziny i zamierzone niszczenie jej godności i autorytetu; czy groźniejszym nie jest deptanie małżeństwa jako

instytucji i sakramentu? I tu Polska potrzebuje nowego cudu różańcowego.

W czasach, gdy tylko niektórzy ludzie umieli czytać i pisać różaniec był modlitwą powszechną, uczył podstawowych prawd wiary, w czasie odmawiania „zdrowasiek”. Dzisiaj także jest to modlitwa bardzo praktyczna. Różaniec można odmawiać zawsze i wszędzie, np w czasie podróży, w czasie bezsennej nocy, w chorobie, na przechadzce i w wielu innych sytuacjach. Na różańcu modlą się przedstawiciele wszystkich stanów: papież, biskupi, księża, królowie, magnaci, ludzie różnych zawodów i prosty lud. Ojciec Święty Jan Paweł II mówił *„Różaniec jest moją codzienną i umiłowaną modlitwą. Modlitwą cudowną w swej prostocie i swej głębi. W tej modlitwie powtarzamy wiele razy te same słowa, które usłyszała Maryja od Anioła i św. Elżbiety. Z tymi słowami łączy się cały Kościół. W tym samym czasie nasze serca może objąć troska o losy jednostki, rodziny, Ojczyzny, Kościoła i ludzkości, zdarzenia osobiste i naszych bliźnich, a w szczególności sposób tych, którzy leżą nam na sercu. Papież Pius XII nazwał różaniec streszczeniem Ewangelii, bo dostarcza tematów do rozmyślań opartych na drodze życia Chrystusa i Maryi, poprzez tajemnice ich radości, bólu i chwały. Wy chorzy i cierpiący, nie wypuszczajcie z rąk różańca! Modlitwa wsparta cierpieniem jest wielką siłą”*.

Papież Paweł VI nazwał Różaniec „streszczeniem Ewangelii”. W tajemnicach różańca mamy zawarte życie i naukę Chrystusa i jego Matki.

Siostra Łucja z Fatimy powiedziała kiedyś, że nie ma problemu, którego by nie można rozwiązać na różańcu. Józef Haydn, znakomity kompozytor i muzyk w modlitwie różańcowej, znajdował natchnienie do swych utworów. Powiedział kiedyś: *”Kiedy odmawiam różaniec, wzniosłe tony i myśli cisną mi się do głowy”*. Byli ludzie dla których różaniec stanowił skarb większy od życia. W obozie koncentracyjnym przy sortowaniu ubrań więziennych znaleziono różaniec. Obecny przy tym gestapowiec zaczął bluźnić i przeklinać, w końcu przyprowadził młodego księdza Dembowskiego z Inowrocławia i kazał mu podeptać różaniec. „Tego nigdy nie zrobię” - odpowiedział kapłan. Gestapowiec zaczął go katować, aby zmusić do podeptania różańca. Nic to nie pomogło, młody ksiądz wikariusz umarł w trakcie bicia, ale różańca nie znieważył. Z kolei Ojciec Pio twierdził, że wszystko co w swoim życiu osiągnął zawdzięcza modlitwie różańcowej. Tą modlitwę polecał także wszystkim, którzy prosili go o radę.

Pewnie wielu z nas obejrzało już wręcz niezwykły film „Katyń”. Tam również różaniec jest dany do ręki człowiekowi, który nie potrafi przeżyć katongi uwięzienia. Ten sam różaniec widzimy w finale filmu, kiedy zaciska się na nim dłoń rozstrzelanego więźnia radzieckiego obozu. Ten znak, to

również głośne wołanie o zwycięstwo prawdy, dobra i miłości..

Dzisiaj modlitwa różańcowa należy do najbardziej ulubionych praktyk religijnych. W Medjugorie można zaobserwować piękny obraz ludzi modlących się na różańcu dosłownie wszędzie. Matka Boża właśnie tam powiedziała, że gdy bierzemy do ręki różaniec, to tak, jakbyśmy ją brali za rękę i szli przez życie razem z nią, jak dziecko ze swoją ukochaną Mamą, czując się całkowicie bezpieczni pod jej opieką. Kiedyś zwrócono uwagę jednemu z księży organizatorów, że przecież to miejsce nie jest jeszcze zaakceptowane przez Kościół i może warto poszukać innego miejsca religijnych pielgrzymek. Wtedy ów kapłan odpowiedział – wskaż mi takie miejsce, z którego młodzi ludzie powrócą i ukochają modlitwę różańcową, a na pewno tam będą jeździć.

Biorąc do ręki różaniec zaczynamy rozważać życie radości i smutki Jezusa i Jego Matki. Prowadzi to do odpowiedzi na różne pytania. W ten sposób dochodzimy do zastosowania w życiu prawd ewangelicznych, które rozważamy w różańcu.

To kolejny miesiąc różańcowy w naszym życiu, może warto go wykorzystać na to codzienne spotkanie z różańcem świętym i tak jak mówi Matka w Medugorie brać ją codziennie za rękę i z nią iść przez życie.

Ks. Wojciech Miszewski

PONTEVEDRA - OBJAWIENIE PIERWSZYCH SOBÓT

W czasie naszej pielgrzymki pieszej do Santiago de Compostela mieliśmy szczęście nawiedzić niewielką kaplicę sióstr w Pontevedra w Hiszpanii. Tam siostra Łucja, wizjonerka z Fatimy miała kolejne objawienie Matki Bożej.

Maryja już w Fatimie w 1917 roku zapowiedziała, że Bóg pragnie ustanowienia w świecie nabożeństwa do Jej Niepokalanego Serca. Jednocześnie powiedziała, że przyjdzie jeszcze raz, aby podać szczegóły dotyczące tego nabożeństwa. Ta zapowiedź wypełniona została właśnie 10 grudnia 1925 r. Łucja, widząca z Fatimy, była wówczas postulanką Zgromadzenia Sióstr św. Doroty, przebywała w klasztorze w hiszpańskiej miejscowości Pontevedra. Tu Maryja przekazała jej wiadomość mającą wpływ na losy całego świata. Wytłumaczyła, w jaki sposób powinno być odprawiane nabożeństwo wynagradzające Jej Niepokalanemu Sercu.

To wtedy, Maryja podała warunki tego nabożeństwa: spowiedź, Komunia święta, odmówienie części różańca świętego, piętnastominutowe rozmyślanie nad tajemnicami różańcowymi. To był dzień, w którym Łucja, a przez nią później cały świat poznał prośbę Pana Boga dotyczącą wynagradzania Niepokalanemu Sercu Maryi w pierwsze soboty miesiąca. Maryja ukazała się tego dnia z Dzieciątkiem, które prosiło o pocieszenie Serca Matki. Później Jezus w 1930 r. wyjaśnił, dlaczego mamy podejmować zadośćuczynienie w kolejnych pięć pierwszych sobót miesiąca.

Pan Jezus powiedział do Łucji, że ludzie grzechami, jak kolcami, ranią Niepokalane Serce Maryi. Jezus wskazał na najcięższe z nich, są to: obelgi przeciw Niepokalanemu Poczęciu; obelgi przeciw Jej Dziewictwu; obelgi przeciw Jej Bożemu Macierzyństwu; obelgi, przez które usiłuje się wpoić w serca dzieci obojętność, wzgardę, a nawet nienawiść wobec nieskalanej Matki; bluźnierstwa, które znieważają Maryję w Jej świętych wizerunkach. Aby zadośćuczynić za każde z nich, nabożeństwo trwa przez pięć kolejnych pierwszych sobót miesiąca. Pan Bóg prosi o wynagradzanie za grzechy, z podjęciem tego nabożeństwa wiąże konkretne obietnice. Jeśli wypełnimy Boże wezwanie dokona się nawrócenie Rosji, nastanie czas pokoju, zostanie pokonane wszelkie zło, triumf Niepokalanego Serca Maryi.

Jezus, jako pierwszą zniewagę raniącą Serce Maryi wymienia właśnie

obelgi przeciw Niepokalanemu Poczęciu. Zatem objawienia z Pontevedra są dla nas przynagleniem, abyśmy sięgali po lekarstwo dla ratunku osobistego, naszych rodzin, narodu i świata. To lekarstwo daje nam sam Bóg, w postaci praktyki nabożeństwa pierwszych pięciu sobót miesiąca. Dogmat o Niepokalanym Poczęciu przypomina fundamentalną prawdę, o tym, kim jest Maryja. Jako jedyna z pośród wszystkich ludzi na świecie, urodziła się bez grzechu pierwotnego. Zatem nie została skażona grzechem popełnionym przez Adama i Ewę, z którym rodzimy się wszyscy, i który powoduje pozbawienie pierwotnej świętości człowieka stworzonego na obraz Pana Boga. Bóg wybrał Maryję na Matkę swojego Syna i nie mogła być Ona skażona jakimkolwiek grzechem. To pokazuje wielkość i wybranie Maryi. Niepokalane Poczęcie zwraca też naszą uwagę na to, czym jest grzech, i jakie są jego konsekwencje, których nie można bagatelizować. Grzech to realna zaporą dla Bożej łaski. Obelgi przeciw Niepokalanemu Sercu Maryi, podważanie Jej nieskazitelnosci, Jezus wskazuje, jako pierwsze z tych, za które przede wszystkim mamy zadośćuczynić.

Z relacji ks. dr. Krzysztofa Czaplí SAC dyrektora Sekretariatu Fatimskiego na Krzeptówkach w Zakopanem.

RADA DUSZPASTERSKA

PONIEDZIAŁEK, 25 WRZEŚNIA 2023

Halina Kowalska przybliżyła działalność klubu seniora.

Lucyna Bohdanowicz (Akcja Katolicka) wskazała konieczność modlitwy za ojczyznę.

Następnie ks. Proboszcz przedstawił konkretne plany na najbliższy czas: Poinformował o zbliżającym się remoncie sali multimedialnej. Zapowiedział remont sal po „Antoninku”. Zwrócił uwagę na potrzebę organizowania pielgrzymek krajowych i zachęcił do angażowania się w takie przedsięwzięcia. Przedstawił projekt nowej części cmentarza i poinformował o problemach ze składem chemicznym ziemi. Poinformował o możliwości napisania artykułu do czwartego numeru „Śladów na Wrzosach”. Poinformował o powstawaniu nowej Drogi Krzyżowej na Barbarce według projektu Stanisława Stopyry.

W ramach wolnych głosów Maciej Lipiński poinformował o zjeździe kobiet o imieniu Barbara w pierwszą niedzielę grudnia. Halina Kowalska zgłosiła potrzebę dodatkowej pomRada rozpoczęła się o godz. 19.00. Po modlitwie ks. Proboszcz powitał wszystkich obecnych. Sprawdzono obecność członków Rady. Podano informacje o poprzedniej Radzie i odczytano protokół. Przedstawiono nowych

uczestników Rady. Następnie zostały przypomniane ostatnie wydarzenia w parafii: Michał Kuklewski poruszył temat warty przy Grobie Pańskim, do której w tym roku było wielu chętnych.

Proboszcz poinformował o pielgrzymce do Japonii, w której uczestniczyło ok. 20 osób. Ks. Bartłomiej przedstawił stan pieszej pielgrzymki do Częstochowy, w której brało udział ok. 700 osób (mniej w stosunku do poprzednich lat), i powiedział o ugoszczeniu pielgrzymów z Tczewa i Chełmży przez naszych parafian.

Ks. Proboszcz omówił festyn parafialny i związane z nim wydatki i przedstawił wstępne plany na jego dalsze edycje.

Paulina Pawlak omówiła działalność scholi dziecięcej i zrelacjonowała wyjazd dzieci ze scholi nad morze.

Ks. Bartek przedstawił przebieg wycieczki dzieci z naszej parafii do Żnina i Biskupina.

Ks. Proboszcz poinformował o pielgrzymce do Santiago de Compostela.

Następnie przybliżono działanie wspólnot Parafii:

Paulina Pawlak przedstawiła działalność scholi i przedstawiła plany zorganizowania koncertu kolęd.

Ks. Proboszcz powiedział o planach wspólnego koncertu wszystkich zespołów w parafii.

Marek Włoczewski przybliżył działalność zespołu uwielbieniowego, a także zapowiedział warsztaty liturgiczno-muzyczne (20-22 października).

Ks. Proboszcz przedstawił nowy projekt, jakim jest kalendarz parafialny ze Świętymi na każdy miesiąc.

Ks. Bartek przybliżył strukturę kursu Alpha, podkreślając cel kursu, jakim jest ewangelizacja, i zapowiedział zbliżającą się 5 edycję. Przedstawił działalność wspólnoty „Idź dalej”.

Dk Waldemar Rozynekowski zachęcił do udziału w kursie Alpha.

Krystyna Kikulska (Żywy Różaniec) zgłosiła potrzebę spotkania w środy i odmawiania Różańca przed mszą o 8.30.

Dk Waldemar zaprosił na „Wieczory u św. Antoniego”, podkreślając potrzebę głoszenia katechez w Kościele. Poinformował o planach zaproszenia do parafii krewnych rodziny Ulmów.ocy przy sprzątaniu kościoła. Krystyna Kikulska zwróciła uwagę na potrzebę wyczyszczenia chorągwi z procesji na Boże Ciało.

Kolejne spotkanie Rady Parafialnej zaplanowano na **15.04.2024 r.**

Protokół spisała: **Anastazja Nocoń**

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń

tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiarę na gazetkę serdecznie „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a